

Harkai Vass Éva

Naplóversek

2011. december 20. kedd
vízöntő alaktalan teste

*nincs szilárd alakja szétfolyik
formáját megleli másban
vízöntő alaktalan teste
jégcsapok csöpögnek fogynak
a hirtelen jött olvadásban*

2011. december 24. szombat
karácsony angyala

*hogy fog majd emlékezni erre a napra
a feldíszített fenyőfát nem állták
körül a létszám különben sem volt teljes
mint ahogyan már évek óta nem az
a családtagok közötti kohézió
terén is akad némi hiányolni-
való ami úgy tartaná egybe
a szálakat hogy nem feslene fel folyton
a vándor szövevény talán akad majd
könnyűség is a nehéz súlyok után
amelyeket évek óta hiába
cipel egyik helyről a másikra hátha
adódik némi könnyed lebegés
hogy felröppenjen a gyöngyből fűzött angyal
s szép ívben meglobogtassa szárnyait*

2011. december 31. szombat
év végi leltár helyett

*ebben az évben nem emeli fel
mint a brenner család az elmúlt
századfordulón a pezsgőspoharat
s nem teszi a következőben le
nincs mit búcsúztatni és ünnepelni
év végi leltár helyett virtuális
térképet rajzol: belgrád budapest
újvidék nagykároly érmindszent
nagyvárad a fruška gora és
gorski kotar učka fiume poreč
velence (sóhajok hídja szent márk
tér a canal grande fölött a
rialto s az accademia) az
emlékek plazmájából elő-
szivárog testera bajmok márkó
lókút és a bakony majd szombathely
celldömölk egyházashetye kolozsvár
marosvásárhely a székelykő
torockó s újra vissza: nyárfás
újvidék belgrád budapest s a
közbeeső helyszínek városok
dombos szivác zenta szabadka – nem sok
de nem is kevés: elindulások
és hazatérések ki- és be-
csomagolások a kilométer-
óra méri a távolságokat
az óramutatók az előre-
és a visszaállított időt
miközben bennük mintha útra se
keltek s meg se érkeztek volna
egymáshoz s önmagukhoz előbb alig
mozdult majd végképp megállt elfogyott
idegen vaktérképek ismeretlen
égtájai felé siklott ki az
út az idő és benne ők – milyen
irányba is indulhatna most
útnak hová kihez és miért*

2012. január 1. vasárnap
megmarad szétpereg

*az elsuhant év kettőnk nélkül
fordul át újba a régi
bekerül az elmúlt évek
közé: a múlt lomtára egyre
nő mi marad meg egy évből
s mi az mi észrevétlenül és
nyomtalanul szétpereg mint
k. e. tiündérvölgyében a
tolsztoj anna kareninájából
kipergő bolgár tengerparti homok*

2012. augusztus 4. szombat
káprázat talány dèja vu

*raguzában a várfalak közé
úgy beszorult a nyár hogy lélegezni
is alig lehetett: káprázott minden
talány hogy a stradun fénylő kövein
lépkedtem-e vagy velencében jártam
arról nem szólva hogy dèja vuként
a négyféle sajtból készült lasagne
a poreči konobába is visszavitt
itt minden történelem és idő-
utazás: este a kivilágított
óriás vitorláshajó mellett
egy nagy utasszállító hajó
is kikötött fedélzetén déry
tiborral s füst milánnal – ezerkilenc-
százhányban is?*

2012. augusztus 8. szerda
bármikor előhívható

*Csendes és hullámtalan éjszaka a
cattarói öbölben fél kettő
elmúlt már szerda van: cattaro tivat
perast s risan csendjébe beúszik
poreč tavalyi és tavalyelőtti
nyugalma fenyőillata hűvöse:
a füves domboldal amelynek
lejtőjén g. állítható
napozószéken grecsó mellettem
elférsz című regényét olvassa
az álló délutánban egy bármikor
előhívható amatőr felvételen*